

PUBLICATIEBLAD

LANDSBESLUIT, HOUDENDE ALGEMENE MAATREGELEN, van de 31ste maart 2025 ter uitvoering van artikel 39 van de Landsverordening toezicht bank- en kredietwezen¹ (Landsbesluit depositogarantiestelsel)

In naam van de Koning!

De Gouverneur van Curaçao,

In overweging genomen hebbende:

dat het wenselijk is te voorzien in een depositogarantiestelsel dat tot doel heeft rekeninghouders te compenseren in het geval een kredietinstelling niet in staat is te voldoen aan haar verplichtingen voortvloeiend uit vorderingen uit deposito's als bedoeld in artikel 39, eerste lid, van de Landsverordening toezicht bank- en kredietwezen;

dat tussen de Centrale Bank van Curaçao en Sint Maarten en de betrokken representatieve organisaties overleg heeft plaatsgevonden over de invoering van een depositogarantiestelsel voor Curaçao;

Heeft, de Raad van Advies gehoord, besloten:

§ 1. Algemene bepalingen

Artikel 1

In dit landsbesluit, houdende algemene maatregelen, en de daarop berustende bepalingen wordt verstaan onder:

- a. *Bank*: de Centrale Bank van Curaçao en Sint Maarten;
- b. *betalingsonmachtige kredietinstelling*: een kredietinstelling is betalingsonmachtig indien:
 - i. de Bank constateert dat de kredietinstelling, om redenen die rechtstreeks verband houden met haar financiële positie, niet in staat is deposito's van depositohouders onder de toepasselijke wettelijke en contractuele voorwaarden terug te betalen en zij daartoe ook op afzienbare termijn niet in staat kan worden geacht; of

¹ P.B. 2019, no. 59 (GT)

- ii. een rechterlijke beslissing die rechtstreeks verband houdt met de financiële positie van de betrokken kredietinstelling, leidt tot onmogelijkheid voor depositohouders om hun vorderingen op korte termijn op de kredietinstelling te verhalen;
- c. *deposito*: een tegoed dat wordt gevormd door op een rekening staande gelden of dat tijdelijk uit normale banktransacties voortvloeit, en dat een kredietinstelling onder de toepasselijke wettelijke en contractuele voorwaarden dient terug te betalen, met inbegrip van een termijndeposito en een spaardeposito, met uitzondering van een tegoed waarvan:
 - 1°. het bestaan alleen kan worden aangetoond met behulp van een ander financieel product, tenzij het een betaal- of spaarrekening betreft die wordt belichaamd in een certificaat van deposito dat op naam luidt;
 - 2°. de hoofdsom niet a pari terugbetaalbaar is;
 - 3°. de hoofdsom alleen a pari terugbetaalbaar is uit hoofde van een door de kredietinstelling of door een derde verstrekte garantie of overeenkomst;
- d. *depositogarantiestelsel*: de regelingen omtrent een garantie voor schuldvorderingen van rekeninghouders, bedoeld in artikel 39, eerste en tweede lid, van de Landsverordening;
- e. *depositohouder*: de houder of, in geval van een gemeenschappelijke rekening, elk van de houders van een deposito;
- f. *kredietinstelling*: een onderneming of instelling waaraan door de Bank op grond van de Landsverordening een vergunning is verleend tot uitoefening van het bedrijf van kredietinstelling in Curaçao;
- g. *kredietvereniging*: een coöperatieve vereniging, ook wel aangeduid als een 'credit union', van natuurlijke personen, personenvennootschappen of rechtspersonen die gelden bijeenbrengen om op gemeenschappelijke basis te kunnen beschikken over kredieten en waaraan door de Bank op grond van de Landsverordening vergunning is verleend tot uitoefening van het bedrijf van kredietinstelling in Curaçao;
- h. *Landsverordening*: de Landsverordening toezicht bank- en kredietwezen;
- i. *Minister*: de minister van Financiën;
- j. *ministeriële regeling depositogarantiestelsel*: de ministeriële regeling met algemene werking depositogarantiestelsel als bedoeld in artikel 4;
- k. *personenvennootschap*: een contractuele samenwerking voor gemeenschappelijke rekening van twee of meer personen tot het uitoefenen van een beroep of bedrijf, dan wel tot het verrichten van beroeps- of bedrijfshandelingen, die op een voor derden duidelijk kenbare wijze naar buiten optreedt onder een door haar als zodanig gevoerde naam;
- l. *representatieve organisatie*: een organisatie als bedoeld in artikel 1, onderdeel e, van de Landsverordening;
- m. *Stichting Depositogarantiefonds*: de stichting, opgericht door de Bank met inachtneming van de ministeriële regeling depositogarantiestelsel.

Artikel 2

1. Er is een depositogarantiestelsel dat tot doel heeft depositohouders tot een maximumbedrag te compenseren in het geval een kredietinstelling niet in staat is te voldoen aan haar verplichtingen die voortvloeien uit vorderingen uit deposito's.
2. Het depositogarantiestelsel is van toepassing op kredietinstellingen, met uitzondering van kredietinstellingen die in het door de Bank gehouden register van kredietinstellingen,

bedoeld in artikel 11, eerste lid, van de Landsverordening, zijn ingeschreven als internationale kredietinstelling.

3. Deposito's die worden aangehouden bij een kredietinstelling waarvan de vergunning is ingetrokken, blijven onder de dekking van het depositogarantiestelsel vallen.

Artikel 3

1. Met inachtneming van het tweede en derde lid, garandeert het depositogarantiestelsel de volgende deposito's van natuurlijke personen, personenvennootschappen of rechtspersonen tot ten hoogste NAF 50.000,- per depositohouder, per betalingsonmachtige kredietinstelling, niet zijnde een kredietvereniging:
 - a. deposito's op eigen naam en voor eigen rekening bij de betalingsonmachtige kredietinstelling;
 - b. deposito's die tezamen met een persoon of vennootschap op eigen naam, al dan niet voor eigen rekening, bij de betalingsonmachtige kredietinstelling worden aangehouden; of
 - c. deposito's die ten behoeve van die natuurlijke personen, personenvennootschappen of rechtspersonen door een derde, op naam van die derde, worden aangehouden bij de betalingsonmachtige kredietinstelling, mits:
 - 1°. die deposito's worden aangehouden op grond van reeds voor de toepassing van het depositogarantiestelsel tussen de derde en bedoelde natuurlijke personen, personenvennootschappen of rechtspersonen geldende wettelijke of contractuele bepalingen;
 - 2°. de identiteit van bedoelde natuurlijke personen, personenvennootschappen of rechtspersonen bij de kredietinstelling bekend is of aan de hand van een door de derde gevoerde professionele administratie kan worden vastgesteld; en
 - 3°. de hoogte van de deposito's aan de hand van reeds voor de toepassing van het depositogarantiestelsel vastgelegde gegevens kan worden vastgesteld.
2. Voor voldoening ingevolge het depositogarantiestelsel komen in aanmerking vorderingen uit deposito's als bedoeld in het eerste lid, met uitzondering van vorderingen uit deposito's als bedoeld in de bijlage bij dit landsbesluit, die de betalingsonmachtige kredietinstelling aan de personen, bedoeld in het eerste lid, verschuldigd is of die hen toebehoren en die de betalingsonmachtige kredietinstelling voor hen overeenkomstig de wettelijke en contractuele voorwaarden houdt.
3. Indien op deposito's rente is aangegroeid die nog niet is gecrediteerd op het tijdstip waarop is besloten tot toepassing van het depositogarantiestelsel, wordt het aangegroeide rentebedrag gerekend tot de deposito's.
4. Ingeval van een gezamenlijke rekening geldt de garantie voor elk van de depositohouders afzonderlijk voor een evenredig aandeel in het deposito, tenzij contractueel anders is bepaald.
5. In afwijking van het eerste lid, garandeert het depositogarantiestelsel de deposito's van natuurlijke personen, personenvennootschappen of rechtspersonen die worden aangehouden bij kredietverenigingen tot ten hoogste NAF 25.000,- per persoon per betalingsonmachtige kredietvereniging.
6. De vergoeding als bedoeld in het eerste en vijfde lid wordt beschikbaar gesteld in Nederlands Antilliaanse gulden (NAf). Na de invoering van de Caribische gulden, wordt de vergoeding in Caribische gulden beschikbaar gesteld.

Artikel 4

Bij ministeriële regeling met algemene werking worden door de Minister nadere regels vastgesteld met betrekking tot de financiering van het depositogarantiestelsel, de toepassing van het depositogarantiestelsel en de toepassing van het depositogarantiestelsel bij een overdracht als bedoeld in artikel 28, tweede lid, van de Landsverordening, alsmede regels met betrekking tot de taken, bevoegdheden en inrichting van de Stichting Depositogarantiefonds.

Artikel 5

De Bank zendt binnen vijf jaar na de inwerkingtreding van dit landsbesluit een verslag over de doeltreffendheid en de effecten van dit landsbesluit en het depositogarantiestelsel in de praktijk aan de Minister en de betrokken representatieve organisaties.

Artikel 6

Dit landsbesluit treedt in werking met ingang van een bij landsbesluit te bepalen datum.

Artikel 7

Dit landsbesluit wordt aangehaald als: Landsbesluit depositogarantiestelsel.

Gegeven te Willemstad, 31 maart 2025

L.A. GEORGE-WOUT

De Minister van Financiën,
J.F.A. SILVANIA

Uitgegeven de 23ste mei 2025

De Minister van Algemene Zaken,
G.S. PISAS

Bijlage behorende bij artikel 3, tweede lid, van het Landsbesluit depositogarantiestelsel

Voor voldoening ingevolge het depositogarantiestelsel komen niet in aanmerking:

1. Vorderingen uit deposito's van:
 - a. bestuurders van de betalingsonmachtige kredietinstelling; en
 - b. leden van het orgaan dat binnen de betalingsonmachtige kredietinstelling dat is belast met het toezicht op het beleid en de algemene gang van zaken binnen de onderneming (van de betreffende kredietinstelling).
2. Vorderingen uit deposito's van kredietinstellingen en andere ingevolge de International Standard Industrial Classification (ISIC) van de Verenigde Naties als financiële instellingen aan te merken instellingen.
3. Vorderingen uit deposito's uit hoofde van transacties in verband waarmee een strafrechtelijke veroordeling is uitgesproken wegens het witwassen van geld of het financieren van terrorisme.
4. Schulden die voortvloeien uit accepten of promessen van de betalingsonmachtige kredietinstelling.
5. Vorderingen uit deposito's, aangehouden bij een vestiging van een kredietinstelling gelegen buiten het grondgebied van Curaçao.

Toelichting

Zoals eerder vermeld, garandeert het depositogarantiestelsel deposito's die worden aangehouden bij kredietinstellingen met een vergunning van de Bank om in Curaçao als kredietinstelling te opereren, met uitzondering van internationale kredietinstellingen. Dit depositogarantiestelsel is van toepassing op zowel ingezetenen als niet-ingezetenen.

De bijlage bij dit landsbesluit sluit bepaalde soorten deposito's en depositohouders uit van het depositogarantiestelsel. Dit betreft onder andere vorderingen uit deposito's van bestuurders en commissarissen van de betalingsonmachtige kredietinstelling, deposito's van andere kredietinstellingen en financiële instellingen, en schulden die voortvloeien uit accepten of promessen van de betalingsonmachtige kredietinstelling.

Daarnaast zijn vorderingen uit deposito's die verband houden met transacties waarvoor een strafrechtelijke veroordeling wegens witwassen van geld of het financieren van terrorisme is uitgesproken, uitgesloten.

Ten slotte zijn vorderingen uit deposito's die worden aangehouden bij een vestiging van een kredietinstelling buiten Curaçao uitgesloten. Deposito's die worden aangehouden bij vestigingen van een kredietinstelling buiten Curaçao, vallen derhalve niet onder het toepassingsbereik van Curaçao. Het antwoord op de vraag bij welke vestiging een deposito wordt aangehouden, wordt bepaald aan de hand van de administratie van de betreffende kredietinstelling.

Een voorbeeld ter illustratie: een kredietinstelling met statutaire zetel in Curaçao heeft ook een vestiging op Sint Maarten, die daar een vergunning heeft om als kredietinstelling te opereren. Een deposito dat volgens de administratie van de kredietinstelling wordt aangehouden bij de vestiging op Sint Maarten, valt niet onder de dekking van het depositogarantiestelsel van Curaçao. Een dergelijk deposito valt mogelijk wel onder de dekking van het depositogarantiestelsel van Sint Maarten, wat beoordeeld moet worden op basis van het Landsbesluit depositogarantiestelsel Sint Maarten.

Overigens betekent de opname op de 'negatieve' lijst onder bijlage A uiteraard niet dat deze depositohouders hun vordering niet regulier ter verificatie bij de curator kunnen indienen in het faillissement van de betalingsonmachtige kredietinstelling.

Nota van toelichting behorende bij het Landsbesluit depositogarantiestelsel

Algemeen

§ 1. Inleiding

Om rekeninghouders van een kredietinstelling, in het onderhavige landsbesluit aangeduid als: depositohouders, te beschermen en de stabiliteit van het financiële stelsel te vergroten, acht de regering het van belang dat een depositogarantiestelsel wordt ingevoerd. In dit landsbesluit en de ministeriële regeling met algemene werking waarin de regels over het depositogarantiestelsel, als bedoeld in artikel 4 van dit landbesluit (hierna: de ministeriële regeling) zijn vastgelegd, wordt uitwerking gegeven aan het depositogarantiestelsel. Tevens worden in deze regelingen onder meer regels gegeven voor de toepassing, de omvang van de depositogarantie en de financiering van het depositogarantiestelsel.

Op grond van artikel 39, eerste lid, van de Landsverordening toezicht bank- en kredietwezen¹ (hierna: de Landsverordening), is het de taak van de Centrale Bank van Curaçao en Sint Maarten (hierna: de Bank) om overleg te plegen met de betrokken representatieve organisaties over het invoeren van een depositogarantiestelsel. Dit stelsel moet schuldvorderingen van rekeninghouders tot een vastgesteld maximumbedrag bij geregistreerde kredietinstellingen - met uitzondering van internationale kredietinstellingen - garanderen tegen het risico dat deze kredietinstellingen hun financiële verplichtingen niet kunnen nakomen.

De Bank heeft hierover overleg gevoerd met de Curaçao Bankers Association, laatstelijk op 30 september 2022, en Fekoskan, de vertegenwoordigende organisatie voor de kredietunies, op 5 april 2023. In dit overleg is een conceptlandsbesluit uitvoerig besproken met de bovengenoemde organisaties. Gesproken is onder meer over de volgende onderwerpen:

- het toepassingsbereik van het depositogarantiestelsel ;
- de financiering van het depositogarantiestelsel en de (hoogte van de) bijdragen die in dit verband zullen worden geheven bij kredietinstellingen;
- de valuta waarin dekking wordt verschaft - is sprake van een *double of single currency scheme*?;
- de (hoogte van de) kosten in verband met het beheer en de instandhouding van het depositogarantiefonds; en
- toepassing van het depositogarantiestelsel in het kader van een overdracht als bedoeld in artikel 28, tweede lid, van de Landsverordening.

De Curaçao Banking Association heeft naar aanleiding van de gesprekken aangegeven het voorstel voor het depositogarantiestelsel te steunen. Uit overleg met Fekoskan is naar voren gekomen dat er bedenkingen zijn met betrekking tot de verlaagde dekking die geldt voor kredietverenigingen. Voor het overige kan het voorstel voor het depositogarantiestelsel ook op de steun van Fekoskan rekenen.

Ondanks de steun die is uitgesproken, heeft het overleg met de representatieve organisaties niet geleid tot overeenstemming over een regeling omtrent een depositogarantiestelsel binnen een door de Minister gestelde termijn als bedoeld in het tweede lid van artikel 39 van de Landsverordening. De Minister heeft daarom gebruik gemaakt van de bevoegdheid op grond van het tweede lid van artikel 39 van de Landsverordening om een regeling omtrent een depositogarantiestelsel in te voeren.

¹ P.B. 2019, no. 59 (GT)

Zoals voorgeschreven door artikel 39, eerste lid, van de Landsverordening, worden de aard van de te garanderen schuldvorderingen, de soorten rekeninghouders, alsmede het maximum te garanderen bedrag bij landsbesluit, houdende algemene maatregelen bepaald. Daarnaast worden bij ministeriële regeling met algemene werking nadere regels vastgesteld met betrekking tot de financiering van het depositogarantiestelsel, de toepassing van het depositogarantiestelsel ten aanzien van een betalingsonmachtige kredietinstelling en de toepassing van het depositogarantiestelsel bij een overdracht als bedoeld in artikel 28, tweede lid, van de Landsverordening. Ook de regels met betrekking tot de taken, bevoegdheden en inrichting van de Stichting Depositogarantiefonds, worden in een ministeriële regeling met algemene werking vastgelegd.

Het depositogarantiestelsel is aldus neergelegd in dit landsbesluit en de Ministeriële regeling depositogarantiestelsel. Beide regelingen dienen in onderlinge samenhang te worden beschouwd.

§ 2. Het depositogarantiestelsel

Het depositogarantiestelsel garandeert deposito's aangehouden bij kredietinstellingen waaraan door de Bank krachtens de Landsverordening een vergunning is verleend tot uitoefening van het bedrijf van kredietinstelling in Curaçao. De regelgeving met betrekking tot het depositogarantiestelsel is daarmee van toepassing op kredietinstellingen met zetel in Curaçao – al dan niet een dochteronderneming van een bankengroep met zetel elders – of kredietinstellingen die hun activiteiten uitoefenen vanuit een in Curaçao gelegen bijkantoor en elders hun statutaire zetel hebben.

De dekking van het depositogarantiestelsel strekt zich niet uit tot deposito's aangehouden bij kredietinstellingen die in het door de Bank gehouden register van kredietinstellingen zijn ingeschreven als internationale kredietinstelling.

Onder het depositogarantiestelsel zijn deposito's bij kredietinstellingen gegarandeerd tot een maximum bedrag van NAf 50.000,- per depositohouder per kredietinstelling, niet zijnde een kredietvereniging. Voor kredietverenigingen geldt een lager maximum bedrag van NAf 25.000,- per depositohouder per kredietvereniging. Dit verschil is te verklaren doordat kredietverenigingen een ander bedrijfsmodel en risicoprofiel hebben dan andere kredietinstellingen. In tegenstelling tot kredietinstellingen mogen kredietverenigingen enkel kredieten verstrekken aan hun leden, zoals vastgesteld in de statuten van de vereniging. Deze leden vormen samen de kredietvereniging en dragen gezamenlijk bij aan de kredietvereniging en profiteren van de diensten ervan.

Met de eerdergenoemde dekkingslimieten zijn meer dan 90% van de depositohouders in Curaçao volledig beschermd. Deze inschatting is gebaseerd op data per 1 januari 2022. Deze analyse gaat ervan uit dat elke rekeninghouder slechts één rekening per kredietinstelling bezit. Het dekkingsniveau onder het depositogarantiestelsel ligt daarmee in lijn met internationale standaarden. De International Association of Deposit Insurers (hierna: IADI), een internationale 'standaardsetter' op het gebied van depositogaranties, heeft in maart 2013 een richtlijn opgesteld

voor het bepalen van het minimaal vereiste dekkingsniveau². Daarin wordt aanbevolen dat beleidsmakers het dekkingsniveau zodanig moeten instellen dat ten minste 90% tot 95% van de depositohouders volledig gedekt zijn. Curaçao voldoet aan deze richtlijnen. Bovendien komt het garandeerde bedrag overeen met de garanties die elders in de regio gelden. Een dergelijke afstemming van de dekking op garanties elders in de regio is wenselijk om te voorkomen dat een depositogarantie als zodanig kapitaalstromen tot gevolg heeft.

Het lopende toezicht dat de Bank uitoefent op het bank- en kredietwezen is er onder meer op gericht op het voorkomen van het falen van kredietinstellingen. Dit wordt bereikt door het nauwlettend bewaken van risico's en het tijdig detecteren van financiële problemen. Indien er sprake is van een situatie waarin een kredietinstelling toch dreigt te falen, beschikt de Bank over verschillende instrumenten om in te grijpen. Voor meer details wordt verwezen naar de paragraaf 'Vangnet kredietinstellingen' verderop in deze nota van toelichting. Het depositogarantiestelsel wordt pas ingezet als laatste middel, wanneer een kredietinstelling betalingsonmachtig is.

Het depositogarantiestelsel dekt niet alle soorten deposito's en depositohouders; sommige zijn uitgesloten van de bescherming. Deze uitzonderingen zijn genoemd in bijlage A behorend bij dit landsbesluit. Voorbeelden zijn deposito's van bestuurders en commissarissen van de betalingsonmachtige kredietinstelling, deposito's van andere kredietinstellingen en bepaalde andere financiële instellingen, evenals deposito's aangehouden bij vestigingen van de betalingsonmachtige kredietinstelling buiten het grondgebied van Curaçao.

§ 3. Financiering en de rol van de Stichting Depositogarantiefonds

De kosten van het depositogarantiestelsel worden gedragen door de deelnemende kredietinstellingen. Internationale standaarden geven aan dat een door de sector gefinancierd depositogarantiestelsel de voorkeur heeft, omdat dit de deelnemende kredietinstellingen motiveert om geen overmatige risico's te nemen met deposito's.

De kern van de financieringsstructuur voor het depositogarantiestelsel is het depositogarantiefonds, dat wordt beheerd door de Stichting Depositogarantiefonds (hierna: de Stichting), gevestigd in Curaçao. Deze Stichting wordt opgericht door de Bank en zal verantwoordelijk zijn voor het beschikbaar stellen van de vergoedingen onder het depositogarantiestelsel, die in voorkomend geval door de Bank ten laste van de Stichting worden toegekend..

§ 4. 'Moral hazard'

Een goed ontworpen financieel vangnet draagt bij aan de stabiliteit van het financiële systeem. Echter, wanneer het vangnet slecht ontworpen is, kan het risico's vergroten, vooral het risico van 'moral hazard'. 'Moral hazard' doet zich voor wanneer partijen worden gestimuleerd om meer risico te aanvaarden, omdat de kosten geheel of gedeeltelijk door anderen worden gedragen. In het geval van depositogarantie beschermt dit deposanten tegen het risico van verlies, bijvoorbeeld door een expliciete beperkte depositoverzekering of de overtuiging dat banken niet failliet mogen gaan. Een goed ontworpen depositogarantie kan deposanten beschermen tegen de

² Het Enhanced Guidance for Effective Deposit Insurance Systems: Deposit Insurance Coverage, Guidance Paper, March 2013.

gevolgen van onveilige en ongezonde bankpraktijken. Echter, als deze bescherming te ruimhartig is, kan dit ertoe leiden dat banken meer risico's nemen dan ze anders zouden doen.

Het depositogarantiestelsel, net als andere verzekeringsstelsels, moet zodanig worden ontworpen dat het de impact van 'moral hazard' op het gedrag van aandeelhouders, bankmanagement en deposanten beperkt. Dit is van belang gezien het feit dat de meeste deposanten doorgaans minder goed in staat zijn om onderscheid te maken tussen veilige en onveilige banken. Dergelijke beperking is een functie van het algemene ontwerp van het systeem. Daarnaast wordt 'moral hazard' ook beperkt door andere betrokkenen bij het vangnet.

Het beoordelen van de mate waarin 'moral hazard' van invloed is op een depositogarantiestelsel vereist een algehele evaluatie van de effectiviteit van het toezicht, het wettelijk kader en de regelingen voor vroegtijdige waarschuwing, interventie en afwikkeling.

In de IADI Core Principles for Effective Deposit Insurance Systems (hierna: de Principles) worden een aantal ontwerpkenmerken genoemd die kunnen bijdragen aan het beperken van 'moral hazard'. Deze kenmerken omvatten onder meer beperkte dekkingsniveaus en -omvang, gedifferentieerde premies, en tijdige interventie en resolutie door de depositoverzekeraar of andere deelnemers met dergelijke bevoegdheden in het vangnet. De genoemde ontwerpkenmerken die kunnen bijdragen aan het beperken van 'moral hazard' zijn in het onderhavige landsbesluit en de ministeriële regeling depositogarantiestelsel verwerkt.

Naast deze ontwerpkenmerken zijn er verschillende mechanismen beschikbaar om 'moral hazard' te beperken. Deze omvatten het bevorderen van goed ondernemingsbestuur en gezond risicobeheer bij individuele banken, het aansprakelijk stellen van schuldigen voor verliezen, het toepassen van effectieve marktdiscipline, en het instellen en handhaven van sterke prudentiële regelgeving, toezicht, resolutie en wet- en regelgeving.

In dit verband wordt opgemerkt dat de Bank diverse instrumenten kan inzetten om te interveniëren bij kredietinstellingen die falen of dreigen te falen, als gevolg van ernstige of hardnekkige financiële problemen. Het gaat in de regel om een integrale aanpak met een gecombineerde inzet van maatregelen, zoals stille curatele, intrekking van een vergunning gevolgd door een door de desbetreffende instelling onder toezicht van de Bank zelf te verrichten liquidatie en het instellen van de noodregeling. Anderzijds kunnen ook maatregelen worden toegepast zoals tuchtrechtelijke, civielrechtelijke of strafrechtelijke aansprakelijkheid, sanctionering of rechtshandelingen als onderdeel van een aanpak.

Als onderdeel van het Financiële Sector Hervormingsprogramma is de Bank bezig met het verder versterken van het resolutieraamwerk, waarbij de nadruk ligt op het versterken van bestaande interventiemiddelen. Door de bestaande interventiemiddelen te versterken, streeft de Bank naar het creëren van meer mogelijkheden voor herstructurering en herstel (*Early Intervention Measures*).

Als onderdeel van het Landspakket Curaçao³ werkt de Bank aan verdere versterking van haar toezichtbeleid. Daarbij ligt de nadruk op de implementatie van risico gestuurd toezicht. De prioriteit ligt met name bij systeemrelevante instellingen, zodat de Bank kan ingrijpen voordat zich daadwerkelijk problemen voordoen en mogelijke schade kan worden voorkomen. In de vernieuwde toezichtstructuur zijn de afdelingen ingericht langs de verschillende toezichtgebieden.

§ 5. Informatieverschaffing over het depositogarantiestelsel aan het publiek

Het is van belang dat de bevolking goed geïnformeerd wordt over het depositogarantiestelsel. Een grotere bekendheid met het depositogarantiestelsel onder de inwoners van Curaçao draagt namelijk bij aan een verhoogd vertrouwen in het financiële systeem. In dit opzicht hebben kredietinstellingen die onder het depositogarantiestelsel vallen een belangrijke rol te vervullen. Het is belangrijk om te benadrukken dat de Bank de bevoegdheid heeft om algemeen verbindende voorschriften vast te stellen met betrekking tot informatieverschaffing aan het publiek, zoals vastgelegd in artikel 6a van de Landsverordening. De Bank kan deze bevoegdheid aanwenden om nadere regels vast te stellen omtrent de informatieverschaffing over het depositogarantiestelsel.

§ 6. Evaluatie depositogarantiestelsel

Het depositogarantiestelsel zal na vijf jaar geëvalueerd worden. Ingevolge artikel 5 van dit landsbesluit zendt de Bank binnen vijf jaar na de inwerkingtreding van dit landsbesluit een verslag naar de Minister en de relevante representatieve organisaties over de doeltreffendheid en de effecten van dit landsbesluit en het depositogarantiestelsel.

De evaluatie kan vervolgens gezamenlijk met de sector en de Minister plaatsvinden, op basis van dit verslag. Tijdens deze evaluatie kan worden bepaald of aanpassingen aan het depositogarantiestelsel noodzakelijk zijn.

Financiële consequenties

Dit landsbesluit heeft geen financiële gevolgen voor de begroting van het Land. Een regeling omtrent de financiering van het depositogarantiestelsel zal worden opgenomen in de ministeriële regeling depositogarantiestelsel.

Adviesorganen

Advies Sociaal Economische Raad

De Sociaal Economische Raad (hierna: SER) heeft in de plenaire vergadering van 14 juli 2023 haar advies inzake het conceptlandsbesluit ter uitvoering van artikel 39 van de Landsverordening (Landsbesluit depositogarantiestelsel) vastgesteld.

Dit advies had betrekking op een versie van het conceptlandsbesluit met daarin een alomvattende regeling omtrent een depositogarantiestelsel. Nadien zijn een aantal bepalingen uit het conceptlandsbesluit gehaald en opgenomen in een ministeriële regeling met algemene werking. De regels over het depositogarantiestelsel is aldus na advies van de Raad van Advies, gesplitst in twee wettelijke regelingen. De aard van de te garanderen schuldvorderingen, de soorten rekeninghouders alsmede het maximum te garanderen bedrag worden geregeld in dit

³ Het Landspakket is tot stand gekomen op 2 november 2020 als onderlinge regeling op grond van artikel 38, eerste lid, van het Statuut voor het Koninkrijk der Nederlanden tussen Nederland en Curaçao.

landsbesluit. De overige onderwerpen die van belang zijn voor het depositogarantiestelsel worden vastgelegd in een ministeriële regeling met algemene werking. Hieronder geeft de regering een reactie op het advies van de SER.

Taakverdeling Stichting en CBCS

Reactie regering:

In de aanbevelingen worden enkele kanttekeningen geplaatst bij de voorgestelde verdeling van taken en bevoegdheden tussen de Bank en de Stichting. Deze kanttekeningen hebben met name betrekking op de uitbetaling van compensaties aan depositohouders, de keuze voor het ‘paybox’-mandaat en de uitvoering van het beleggingsbeleid met betrekking tot de middelen die door de Stichting worden aangehouden.

Kern van de financieringsstructuur voor het depositogarantiestelsel is het depositogarantiefonds dat wordt opgebouwd bij, en aangehouden door, de Stichting. De Bank besluit in voorkomend geval tot toepassing van het depositogarantiestelsel en kent uitkeringen aan daarvoor in aanmerking komende depositohouders toe, ten laste van de Stichting. De Stichting is verantwoordelijk voor het onverwijld beschikbaar stellen van de toegekende vergoedingen aan de depositohouders. Van belang daarbij is dat uitkeringen uit hoofde van het depositogarantiestelsel plaatsvinden op een door de Bank te bepalen wijze. Het is de bedoeling dat de Bank hierbij samenwerkt met de Stichting. Ingevolge de regels zoals vastgelegd in de ministeriële regeling heeft de Bank de nodige flexibiliteit om daarbij rekening te houden met actuele omstandigheden. Uitkeringswijzen waaraan gedacht kan worden zijn elektronische uitkering op een andere rekening, uitkering via een agent bank of andere betaalmethoden zoals cheques, cash en betaalkaarten. De Bank zal de beschikbare uitkeringsstrategieën nader uitwerken in een beleidsregel.

In plaats van een uitkering kan ook een overdracht van deposito-overeenkomsten als bedoeld in artikel 28, tweede lid, van de Landsverordening worden gefaciliteerd. Een overdracht van deposito-overeenkomsten aan een andere, wel solvabele kredietinstelling, is immers ook een wijze waarop kan worden bewerkstelligd dat depositohouders toegang houden tot hun deposito's. Dit instrument kan worden ingezet op aangeven van de Bank, waarbij ten laste van de Stichting een bedrag beschikbaar wordt gesteld ten behoeve van die overdracht en de Stichting een vordering krijgt op de betalingsonmachtige kredietinstelling.

Gezien dit instrument is sprake van een zogenaamde “paybox plus” variant van het depositogarantiestelsel, zoals bedoeld in de *IADI Core Principles for Effective Deposit Insurance Systems*.

Tijdens de totstandkoming van dit landsbesluit is de vraag gerezen of de Stichting de bevoegdheid zou moeten hebben tot het verrichten van een kapitaalstorting bij een betalingsonmachtige instelling om de solvabiliteitspositie en liquiditeitspositie te herstellen. Nader bezien is de regering van mening dat deze bevoegdheid niet thuishoort in dit landsbesluit. Een kapitaalstorting is een wezenlijk ander instrument dan een depositogarantie en strekt bijvoorbeeld ook – en zelfs primair – tot voordeel van de aandeelhouders en overige crediteuren van de kredietinstelling. Dit gaat verder dan nodig is om te bewerkstelligen dat depositohouders toegang houden tot hun deposito's. Er is dan ook voor gekozen om deze bevoegdheid niet in dit landsbesluit op te nemen.

De Stichting heeft tot taak het beheer van financiële middelen ten behoeve van de uitvoering van het depositogarantiestelsel. Op basis van het advies van de SER zijn de regels over de financiële middelen van de Stichting, zoals bepaald in de ministeriële regeling aangepast. De financiële middelen van de Stichting bestaan uit liquide middelen, betalingsverplichtingen van deelnemende kredietinstellingen of activa met een laag risico en deze middelen dienen op voldoende gediversifieerde wijze worden belegd. Uitgangspunt is dat de Stichting het beleggingsbeleid vaststelt en uitvoert, en daarbij wordt ondersteund door de Bank.

Volgens de SER is een gedegen beleggingsbeleid, inclusief de uitvoering ervan, cruciaal voor het bereiken van het beoogde doelvermogen van 7% van de door alle deelnemende kredietinstellingen gehouden gegarandeerde deposito's. De regering onderschrijft dit standpunt. Voorkomen dient te worden dat wordt overgegaan tot een risicovol(ler) beleggingsbeleid, waarbij de kans bestaat op vermogensverlies bij het depositogarantiefonds. Dit is tevens een nadrukkelijke wens van de sector. De waarborgen die voorkomen dat een risicovolle beleggingsstrategie wordt gekozen, zijn opgenomen in de ministeriële regeling met algemene werking.

Aansprakelijkheidsbeperking

Reactie regering:

De taken en bevoegdheden van de Stichting zijn bewust beperkt tot enkele uitvoerende taken die op aangeven van de Bank worden verricht. De keuze om het depositogarantiefonds bij een Stichting onder te brengen, is gelegen in het afdekken van een aansprakelijkheidsrisico dat zich zou voordoen indien het depositogarantiefonds bij de Bank wordt ondergebracht. Zodoende blijft de aanspraak van depositohouders namelijk beperkt tot de middelen van de Stichting. Het creëren van een rechtspersoon die volledig onafhankelijk opereert van de Bank was hierbij nooit het doel. Het doel was om het (beheer van het) depositogarantiefonds via een stichting af te zonderen van het vermogen van de Bank, maar de uitvoering en besluitvorming met betrekking tot het depositogarantiestelsel te beleggen bij de Bank, waar de technische kennis over het depositogarantiestelsel en de betrokken kredietinstellingen aanwezig is. Zodoende wordt het inschakelen van aanvullende expertise door de Stichting overbodig en wordt de continuïteit en efficiëntie bij de uitvoering van het depositogarantiestelsel geborgd. Ook zal een grotere rol voor de Stichting leiden tot hogere uitvoeringskosten voor het depositogarantiestelsel en is voor het uitbreiden van het mandaat van de Stichting een aanpassing van de Landsverordening toezicht bank- en kredietwezen nodig.

Ringfencing

Reactie regering:

Het vermogen van het depositogarantiefonds is middels de Stichting ondergebracht bij een aparte rechtspersoon en is daarmee juridisch afgezonderd van het vermogen van de Bank. De Bank en de Stichting hebben zoals gezegd ieder hun eigen taken bij de uitvoering van het depositogarantiestelsel.

Benoeming bestuur

Reactie regering:

De benoeming van de bestuurders van de Stichting is in de consultatie met de sector uitvoerig besproken. Het bestuur bestaat hierdoor uit drie leden, waarvan er twee door de Bank worden benoemd en één door de gezamenlijke kredietinstellingen waarop het depositogarantiestelsel van toepassing is.

De leden hebben zitting in het bestuur op persoonlijke titel en oefenen hun functie uit zonder last of ruggenspraak. De regels hierover zijn vastgelegd in de ministeriële regeling.

Op deze wijze worden de belangen van de verschillende stakeholders voldoende behartigd, zonder dat dit de uitvoerbaarheid van het depositogarantiestelsel beïnvloedt.

Voor wat betreft de benoeming van de bestuurders, kan worden opgemerkt dat profielschetsen hierbij een nuttige rol vervullen bij de selectie en benoeming van de bestuurders van de Stichting. In de ministeriële regeling is opgenomen, dat de benoeming van de leden van het bestuur van de Stichting zal plaatsvinden aan de hand van profielen, waarbij specifieke kennis, expertise en relevante werkervaring op het gebied van onder andere bankwezen en beleggingen, als verplichte competenties worden vastgesteld.

Risicoafhankelijke premie

Reactie regering:

Bijdrage vanuit de Bank

Reactie regering:

In de aanbevelingen wordt in overweging gegeven een risicoafhankelijke premie te introduceren. Aan deze aanbeveling is opvolging gegeven door het opnemen van een risicoweging in de ministeriële regeling. Daarmee is opvolging gegeven aan deze aanbeveling van de SER.

De regering kan zich niet vinden in de aanbeveling van de SER om de Bank mee te laten betalen aan een heffing van buitengewone bijdragen. Aan deze aanbeveling ligt kennelijk de veronderstelling ten grondslag dat een bankfaillissement mede een gevolg is van falend toezicht van de Bank. Deze veronderstelling doet geen recht aan de (gecompliceerde) werkelijkheid van het uitoefenen van de toezichtstaak van de Bank. De praktijk laat namelijk zien dat er diverse oorzaken zijn waardoor financiële instellingen in problemen kunnen raken.

Het feit dat buitengewone bijdragen worden geheven biedt op zichzelf genomen geen enkele indicatie dat er sprake is van falend toezicht. Buitengewone bijdragen dienen er toe om in het geval van (tijdelijke) tekorten, het depositogarantiefonds aan te vullen. Dit kan bijvoorbeeld het geval zijn wanneer er een uitkering wordt gedaan uit het depositogarantiefonds, terwijl het fonds zich nog in de opbouwfase bevindt.

Een bijdrageplicht van de Bank, al dan niet in het kader van buitengewone bijdragen, komt neer op het aanwenden van publieke middelen voor de financiering van het depositogarantiestelsel. Dit betekent een fundamentele wijziging in de financieringsstructuur van het depositogarantiestelsel – het gaat niet langer om een fonds dat enkel vanuit de sector wordt bijeengebracht – en brengt een verhoogd risico op *moral hazard* voor de deelnemende kredietinstellingen met zich mee. Met name dit laatste aspect wordt onwenselijk geacht.

Adequaat toezicht is een van de manieren om tijdig te signaleren wanneer er zich financiële problemen voordoen bij een instelling en om vervolgens de impact voor depositohouders in het bijzonder en de financiële stabiliteit in zijn algemeenheid, te beperken.

Ook met adequaat toezicht is een faillissement echter nooit uit te sluiten. Hiervoor is nu juist het vangnet van het depositogarantiestelsel bedoeld. Hieronder wordt beschreven welke andere onderdelen van het financieel vangnet van kredietinstellingen er zijn en hoe die zich recent ontwikkeld hebben.

Vangnet kredietinstellingen

Reactie regering:

In de aanbevelingen wordt geconstateerd, dat de invoering van het depositogarantiestelsel een integraal onderdeel is van de noodzakelijke modernisering van het wettelijk kader van het financieel vangnet voor kredietinstellingen, zoals ook is aangegeven in de Uitvoeringsagenda van het Landspakket Curaçao. Teneinde de invoering van het depositogarantiestelsel in deze bredere context te plaatsen om de algehele doeltreffendheid en samenhang van de hervormingen in de financiële sector te waarborgen, wordt het volgende opgemerkt.

De Bank kan diverse instrumenten inzetten om te interveniëren bij kredietinstellingen die falen of dreigen te falen omdat zij bijvoorbeeld te maken hebben met ernstige en/of hardnekkige financiële problemen.

Het gaat in de regel om een integrale aanpak met een gecombineerde inzet van maatregelen zoals stille curatele, intrekking van een vergunning gevolgd door een door de desbetreffende instelling, onder toezicht van de Bank, zelf te verrichten liquidatie en het doen instellen van de noodregeling. Anderzijds worden als onderdeel van een aanpak en als daar aanleiding voor is ook maatregelen toegepast die zijn gebaseerd op het tuchtrecht, civielrecht en/of strafrecht. Gedacht kan bijvoorbeeld worden aan het indienen van een tuchtklacht, het uitbrengen van een civielrechtelijke aansprakelijkheidsstelling of het doen van aangifte van een strafbaar feit.

Wanneer het een solvabele kredietinstelling betreft met een korte termijn liquiditeitsbehoefte, kan het *Emergency Lending Assistance Instrument* (voorheen *Lender Of Last Resort*) worden ingezet. Bij een dergelijke aanvraag zal de Bank in haar analyse rekening houden met verschillende factoren zoals: solvabiliteit, onderpand, winstgevendheid en de duur van liquiditeitsbehoefte. Dit instrument wordt meestal ingezet als naar aanleiding van macro-economische ontwikkelingen de liquiditeit tijdelijk negatief beïnvloed wordt, zonder dat de desbetreffende kredietinstelling daar invloed op heeft. Met deze liquiditeitssteun kan de kredietinstelling haar operationele kosten tijdelijk dekken om op den duur weer te voldoen aan de liquiditeitsvereisten van de Bank.

Momenteel werkt de Bank aan het verder versterken van het Resolutieraamwerk waarbij wordt gefocust op het versterken van bestaande interventietools. Een analyse van de verschillende toezichtlandsverordeningen op grond waarvan de Bank toezicht houdt op financiële instellingen, laat zien dat die toezichtlandsverordeningen meer handvatten bieden voor een noodregeling scenario (wettelijke instrumenten gericht op afwikkeling), in vergelijking tot een herstructureringscenario. Met het versterken van bestaande interventie-tools, is het de bedoeling dat er meer wettelijke regels inzake herstructurering- en herstelmogelijkheden worden vastgesteld, bijvoorbeeld via een uitbreiding van de *Early Intervention Measures*.

Het depositogarantiestelsel wordt in beginsel pas geactiveerd nadat alle toezicht- en herstelmogelijkheden zijn uitgeput en indien sprake is van een betalingsonmachtige instelling. Door het versterken van het Resolutieraamwerk kan de Bank veel gericht en efficiënter interventiestrategieën uitvoeren, waarbij het herstel van de onder toezicht staande financiële instelling centraal staat.

Door meer herstelinstrumenten in het Resolutieraamwerk op te nemen is het de verwachting dat afwikkelingen of liquidatiescenario's in de toekomst beperkt kunnen worden en dat daarmee de kans dat een beroep moet worden gedaan op een depositogarantiestelsel, verder afneemt.

Mede als onderdeel van het landspakket werkt de Bank ook aan het verder versterken van haar toezicht. Daarbij ligt de focus op de implementatie van risico gestuurd toezicht. De prioriteit ligt in dit geval bij systeemrelevante instellingen om zodoende in te kunnen grijpen voordat een probleem zich daadwerkelijk voordoet en mogelijke schade voorkomen kan worden.

Moral hazard

Reactie regering:

Wat het risico op moral hazard betreft, is er conform de aanbevelingen in de nota van toelichting van dit landsbesluit een paragraaf opgenomen waarin wordt aangegeven hoe moral hazard in verband met het depositogarantiestelsel beperkt zal worden. Daarbij worden de eerder genoemde IADI *Core Principles for Effective Deposit Insurance Systems* als uitgangspunt genomen.

Berekeningsmethode premiebijdrage

Reactie regering:

De SER stelt voor om de berekeningsmethode voor de premies te harmoniseren tussen de CAS-landen en de BES-eilanden.

Door de nauwe samenwerking met De Nederlandsche Bank (hierna: DNB) zijn deze berekeningsmethodes echter al op elkaar afgestemd. Daarnaast stapt het depositogarantiestelsel van de BES-eilanden binnenkort ook over op ex-ante fondsvorming en is recent het garantiebedrag opgehoogd en gelijk getrokken met dit landsbesluit. Aruba is nog bezig met het ontwerp van zijn depositogarantiestelsel, maar wordt daarbij ook geadviseerd door DNB, dus de verwachting is dat verdere harmonisering in de toekomst kan worden gerealiseerd.

Evaluatie depositogarantiestelsel

Reactie regering:

De werking van het depositogarantiestelsel dient binnen vijf jaar na de inwerkingtreding van dit landsbesluit geëvalueerd te worden.

Ingevolge artikel 5 van dit landsbesluit zendt de Bank binnen genoemde periode een verslag aan de Minister van Financiën en aan de betrokken representatieve organisaties over de doeltreffendheid en de effecten van dit landsbesluit en het depositogarantiestelsel.

De evaluatie kan vervolgens plaatsvinden samen met de sector en de minister aan de hand van dit verslag. In het kader van de evaluatie kan worden bepaald of dit landsbesluit eventueel aanpassing behoeft. Met deze aanpassing wordt tegemoet gekomen aan de behoefte voor een evaluatie van het depositogarantiestelsel.

Artikelsgewijs deel

Artikelen 1 en 2

In deze artikelen wordt de reikwijdte van het depositogarantiestelsel vastgesteld. Artikel 1 definieert onder meer het begrip deposito's. Het betreft een tegoed gevormd door gelden op betaal- en spaarrekeningen, met inbegrip van termijndeposito's, of dat tijdelijk uit normale banktransacties voortvloeit die de kredietinstelling op enig moment overeenkomstig de toepasselijke wettelijke en contractuele voorwaarden zal moeten terugbetalen. Daarnaast wordt het begrip kredietinstellingen gedefinieerd als een onderneming of instelling die door de Bank op grond van de Landsverordening een vergunning heeft gekregen om als kredietinstelling in Curaçao te opereren.

Hoewel een kredietvereniging ook onder de definitie van kredietinstellingen valt conform de Landsverordening, wordt deze term ook afzonderlijk gedefinieerd. Dit om onderscheid te

kunnen maken tussen kredietverenigingen en andere kredietinstellingen. Andere definities in dit artikel verduidelijken de termen die in het onderhavige landsbesluit worden gebruikt.

In artikel 2 van dit landsbesluit is vervolgens bepaald dat het depositogarantiestelsel van toepassing is op alle kredietinstellingen die zijn ingeschreven in het door de Bank gehouden register, met uitzondering van internationale kredietinstellingen. Volledigheidshalve wordt opgemerkt dat kredietverenigingen, als kredietinstellingen die geen internationale kredietinstelling zijn, ook binnen het bereik van het depositogarantiestelsel vallen.

Ingevolge het derde lid van artikel 2 van dit landsbesluit blijven deposito's die worden aangehouden bij een kredietinstelling waarvan de vergunning is ingetrokken, onder de dekking van het depositogarantiestelsel vallen. Deze bepaling is vooral van toepassing in situaties waarin de vergunning van een kredietinstelling is ingetrokken en de herstructureringsvariant van de noodregeling van toepassing is verklaard, maar de deposito's nog steeds beschikbaar zijn. In zo'n geval hoeft er nog geen sprake te zijn van een betalingsonmachtige kredietinstelling.

Artikel 3

Zoals in het algemeen deel van deze nota van toelichting reeds is opgemerkt, garandeert het depositogarantiestelsel deposito's tot een bedrag van NAf 50.000,- per depositohouder per kredietinstelling. Voor kredietverenigingen garandeert het depositogarantiestelsel deposito's tot een bedrag van NAf 25.000,- per depositohouder per kredietvereniging. Bij een gezamenlijke rekening, bijvoorbeeld van twee personen, geldt dus tweemaal dat bedrag, mits de betreffende depositohouders niet tevens een andere rekening bij dezelfde kredietinstelling aanhouden. De vergoedingen op grond van het depositogarantiestelsel worden beschikbaar gesteld in Nederlands Antilliaanse gulden (NAf) en na de invoering van de Caribische gulden, natuurlijk in die munteenheid.

Deposito's die worden aangehouden op naam van een personenvennootschap vallen ook onder de dekking van depositogarantiestelsel. Het moet gaan om een personenvennootschap die op een voor derden duidelijk kenbare wijze onder een door de personenvennootschap gevoerde naam aan het rechtsverkeer deelneemt. Hierbij dient in de eerste plaats te worden gedacht aan een openbare vennootschap als bedoeld in artikel 801, eerste lid, van Boek 7 van het Burgerlijk Wetboek. Dit wil zeggen een vennootschap die een beroep of bedrijf uitoefent, of beroeps- of bedrijfshandelingen verricht, en op een voor derden duidelijk kenbare wijze naar buiten treedt onder een door haar gevoerde naam.

De gehanteerde definitie van personenvennootschap is echter niet beperkt tot de openbare vennootschap, bedoeld in artikel 801, eerste lid, van Boek 7 van het Burgerlijk Wetboek. Het omvat bijvoorbeeld ook personenvennootschappen naar het recht van een ander land die materieel aan deze definitie voldoen, zoals een VOF naar Nederlandse recht.

Opgemerkt wordt dat deposito's van een stille vennootschap als bedoeld in artikel 801, tweede lid, van Boek 7 van het Burgerlijk Wetboek, niet onder de dekking van het depositogarantiestelsel vallen. Kenmerkend voor een stille vennootschap is namelijk dat zij niet op een voor derden duidelijk kenbare wijze naar buiten treedt onder een als zodanig gevoerde naam. Bij stille vennootschappen is er dan geen sprake van een deposito dat op naam van de vennootschap wordt aangehouden.

Deposito's moeten in beginsel op eigen naam worden aangehouden bij de kredietinstelling. Slechts onder bepaalde voorwaarden worden deposito's gegarandeerd die worden aangehouden voor een derde. Hierbij kan bijvoorbeeld worden gedacht aan deposito's op naam van een ouder voor kinderen onder de 18 jaar, waarbij uit de tenaamstelling van de rekening blijkt dat deze voor de kinderen wordt aangehouden, een derdenrekening van een notaris waar middelen voor cliënten worden aangehouden, of een rekening van een trustee.

Artikel 4

Conform artikel 39, eerste lid, van de Landsverordening, is in dit landsbesluit een regeling opgenomen betreffende de aard van de te garanderen schuldvorderingen, de soorten rekeninghouders alsmede het maximum te garanderen bedrag. Voor een goed werkend depositogarantiestelsel is daarnaast noodzakelijk dat een regeling wordt vastgesteld met betrekking tot de financiering van het depositogarantiestelsel, de toepassing van het depositogarantiestelsel ten aanzien van een betalingsonmachtige kredietinstelling en de toepassing van het depositogarantiestelsel bij een overdracht als bedoeld in artikel 28, tweede lid, van de Landsverordening. Ook dienen regels te worden gesteld met betrekking tot de inrichting en werking van de Stichting Depositogarantiefonds. Deze onderwerpen worden op grond van artikel 39, tweede lid, van de Landsverordening vastgesteld in een ministeriële regeling met algemene werking.

Artikel 5

De werking van het depositogarantiestelsel dient binnen vijf jaar na de inwerkingtreding van dit landsbesluit geëvalueerd te worden. Ingevolge dit artikel zendt de Bank binnen genoemde periode een verslag aan de Minister van Financiën en aan de betrokken representatieve organisaties over de doeltreffendheid en de effecten van dit landsbesluit en het depositogarantiestelsel.

De evaluatie kan vervolgens plaatsvinden samen met de sector en de Minister aan de hand van dit verslag. In het kader van de evaluatie kan worden bepaald of dit landsbesluit eventueel aanpassing behoeft.

Artikel 6

Dit artikel regelt de inwerkingtreding van het landsbesluit, wat betekent dat dit landsbesluit pas inwerking treedt, na de vaststelling van een landsbesluit (sec). Zolang bij landsbesluit de inwerkingtreding niet is bepaald, hebben de bepalingen van dit landsbesluit geen rechtskracht, wat betekent dat de bepalingen ervan nog niet afdwingbaar zijn.

Hiermee wordt de Bank en de kredietinstellingen de tijd gegeven om bijvoorbeeld voorlichting te geven aan betrokken partijen of om de noodzakelijke uitvoeringsmaatregelen te treffen.

De Minister van Financiën,
J.F.A. SILVANIA